

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید غدیر

۱۸ مرداد ۹۹

خداوندی را حمد می‌کنم که خالق بندگان است و گستراننده‌ی خاک، جاری کننده‌ی باران، رویاننده‌ی گیاه و سبز کننده‌ی آن. پیشانی‌ها برای حمد او بر خاک گذاشته می‌شود و لب‌ها برای ذکرش گویا می‌باشد. و در موقع آفریدن موجودات جهان بر هر یک از آن‌ها شکل و حدی معین کرد تا اینکه هیچ‌یک از آن‌ها به خودِ وی شباهت نداشته باشد و برای آفرینش آن‌ها از هیچ نمونه و سرمشقی استفاده نکرد بلکه هر چه را که می‌خواست بیافریند بدون نمونه آفرید و به آن‌ها شکل داد. او آشکار است بدون اینکه بتوان تصور کرد از چه آشکار می‌باشد و پنهان است بی‌آنکه بتوان تصور کرد در چه پنهان می‌باشد.

چه حمد و ستایش زیبا و بی‌نظیری از امیر مؤمنان علی (ع) را شنیدیم که از علم و معرفت و عرفان و ایمان و یقین بی‌نهایتش سرچشمه گرفته است و تا آن زمان هیچ کس با این بیان شیوا خداوند را وصف و مدح نکرده بود. و ایشان علاوه بر آن عاشق پروردگار بود و این عشق بی‌نظیر را در مناجات‌های دعای کمیل و شعبانیه و مسجد کوفه و دیگر آثاری که از ایشان باقیست می‌توان درک کرد. دم و بازدمش به آن وابسته بود و تدبیر و علم و کمال را در منتهای اندیشه و فکر و عملش دارا بود و این همان چیزی بود که خداوند سبحان در آفرینش خلیفه اراده داشت و وجود امیر مؤمنان را نعمت و رحمت خود در روز غدیر معرفی فرمود که امروز دین شما را به کمال رسانیدم و نعمت خود بر شما تمام کردم و اسلام را دین شما برگزیدم.

ولی افسوس آنانی که در دل مرضی داشتند نه تنها بیعت خود را شکستند بلکه نهایت دشمنی و کینه‌ی دیرینه‌ی خود را نشان دادند تا آنجا جلو رفتند که امیر مؤمنان شکایتشان را به خدا نمود: که خدایا آن‌ها به من ظلم کردند و عهدی را که با من بسته بودند را زیر پا گذاشتند و مردم را علیه من تحریک کرده و آن‌ها را وادار به طغیان

نمودند. خدایا آنچه را که آنها بسته‌اند تو باز کن و آنچه را که خواستند استوار کنند ویران نما و نگذار که آنها بتوانند به امید خود برسند.

واحیرتا آنانی که ادعای عمل به قرآن را داشتند همان خطا و راهی را رفتند که خداوند رحمان در قرآن کریم به صورت نصیحت و اخطار در مورد آن به آنان فرموده بود که: آیا کسی که می‌داند آنچه از جانب پروردگارت بر تو نازل شده حق است همانند کسی است که ناپیوست؟ تنها خردمندان پند می‌گیرند. بلکه همگی می‌دانستند که جانشینی امیر مؤمنان از طرف خداوند است و در ادامه‌ی آیات می‌فرماید: کسانی که به عهد خدا وفا می‌کنند و خود پیمان نمی‌شکنند، آنان که آنچه را خدا به پیوستن آن فرمان داده پیوند می‌دهند و از پروردگارشان می‌ترسند و از سختی بازخواست خداوند بیمناک‌اند. (این مژده و نصیحت به امت مسلمان است.) و در مورد امیر مؤمنان چنین فرمود: آنان که به طلب ثواب پروردگار خویش صبر پیشه کردند و نماز گزارند و در نهان و آشکار از آنچه به آنها روزی داده‌ایم انفاق کرده‌اند و بدی‌ها را به نیکی دفع می‌کنند سرای آخرت خاص آنان است.

بله امیر مؤمنان هم صبر کرد و هم بدی را به نیکی پاسخ داد. پنهان و آشکار انفاق نمود و در مورد پیمان‌شکنان که لعنت خدا شامل حالشان خواهد شد در قرآن کریم خداوند چنین فرمود که: آنان که پیمان خدا را پس از استوار کردنش می‌شکنند و آنچه را که خدا به پیوستن آن فرمان داده می‌گسلند و در زمین فساد می‌کنند لعنت بر آنهاست و بدی‌های آن جهان نصیبشان.

حال در این مورد بهره می‌گیریم از سخنان گهربار و گران‌قدر سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) که فرمودند: آنچه در جان‌ها به جوشش می‌آید طبق فرموده‌ی الهی یا سازنده‌ی باغ‌های فردوس است و یا به وجود آورنده‌ی آبی جوشان که پوست شکم را کباب می‌کند. پس هر کس خورنده‌ی روزی خویش است. روزی‌ای که یا با عمل گسترش می‌یابد و یا تنگ می‌شود. اگر در انفاق قرار گیرد گسترش می‌یابد و در تنگی جان آن چنان محدود می‌شود که صاحب خویش را هم گرسنه می‌گذارد. پس آیات کریمه‌ی قرآن اعلام می‌فرماید: دانه‌ی جان در اثر تابش نور هدایت در یک

خوشه هفتاد خوشه دارد. این دانه انفاق خداوند است و آنچه در هفتاد خوشه به وجود می‌آید انوار بندگی است که هدایتگر است. آنانی که با مال و جان و فرزند این هدیه‌ی الهی را انفاق می‌کنند.

چه زیبا مصداق است این فرموده‌ی سرور عالمیان در مورد عهدشکنان و بدخواهان امیر مؤمنان (ع) که بغض و کینه و جاه‌طلبی در جان‌هایشان به جوشش درآمد و نصیبشان آب جوشانی خواهد شد که پوست شکم را کباب می‌کند و وجودشان از انفاق هدایت تهی و تنگ خواهد شد و امیر مؤمنان (ع) و فرزندانش هدایت پروردگار را با انوار بندگی گسترده نموده با مال و جان و فرزند انفاق کردند.

اینک در این روز بزرگ و خجسته پناه می‌بریم به دامن پر مهر آخرین گل گلستان همیشه بهار غدیر، مولا و سرورمان، وصی بر حق، امام عصر و زمان، اباصالح المهدی (عج)، فرزند راستین امیر مؤمنان علی (ع) که همه‌ی حسنات پدر گرامی‌شان را به ارث دارند و همچون پدر با عهدشکنانی روبروست که دین خود را در این زمانه‌ی پر از فتنه و فساد و کفر بازیچه قرار داده‌اند و منافق گونه ادعا دارند که در بیعت ایشان هستند.

به تمنا به وجود مقدسشان ابراز می‌داریم:

مولای ما یاری‌مان کنید بیعتی را که در این روز با شما می‌بندیم با تمام توان و وجود به آن عمل کنیم به طوری که خداوند رحمان و شما آن را بپذیرید و اشتیاق بیعت با شما را به فریاد اعلام می‌کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج